

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.201/2024/6.

A felperesek:

(I. r. felperes neve) (lakcíme.) I. rendű

(II. r. felperes neve) (lakcíme.) II. rendű

(III. r. felperes neve) (lakcíme.) III. rendű

(IV. r. felperes neve) (lakcíme.) IV. rendű

(V. r. felperes neve) (cím) V. rendű

(VI. r. felperes neve) VI. rendű (címe)

A felperesek meghatalmazott képviselői:

Dr. Varga Endre Tibor egyéni ügyvéd (ügyvéd 1. címe.) és dr. Lakatos Katalin egyéni ügyvéd (ügyvéd 2. címe)

Az alperes: (alperes neve) (székhelye)

Az alperes meghatalmazott képviselője:

Dr. Bóna Zsuzsanna egyéni ügyvéd (ügyvéd 3. címe.)

Az ügy tárgya:

biztosítással kapcsolatos per, kártérítés és sérelemdíj megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Szolnoki Törvényszék 6.P.20.384/2022/54. ítélet, 6.P.20.384/2022/56. kijavító végzés

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

alperes, 6.P.20.384/2022/58.

R É S Z Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított részítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja azzal a pontosítással, hogy 2022. november 10. napjától a 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelettel kihirdetett veszélyhelyzet idejére a késedelmi kamat legfeljebb 25 % mértékben érvényesíthető.

A feljegyzett 2 500 000 (kettőmillió-ötszázezer) Ft fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A részítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A néhai (néhai neve) az I. rendű felperes házastársa, a kiskorú II., III. és IV. rendű felperesek édesapja, az V. rendű felperes gyermeke és a VI. rendű felperes testvére a 2021. január 22-én bekövetkezett közlekedési balesetben életét veszítette. A baleset okozója (személy neve) román állampolgár volt, akinek bűnösségét a (X) Járásbíróság 2022. április 20. napján jogerőre emelkedett 17.B.234/2021/13. számú ítéletében közúti baleset okozásának vétségében megállapította.

[2] Az I. rendű felperes a néhaival 2013. januárjától élettársi kapcsolatban, 2017-től házasságban éltek. A házastársa halálakor 34 éves volt. A házastársak között kialakult munkamegosztás szerint az I. rendű felperes vezette a háztartást, nevelte a gyermekeket, a néhai családfenntartóként édesapjával, az V. rendű felperessel 325 hektár – bérelt és saját tulajdonú – földterületen gazdálkodott. Munka után részt vett gyermekei gondozásában, foglalkozott velük.

[3] Az I. rendű felperes a gyermekeivel (település 1. neve)től 10 km-re egy tanyás ingatlanban lakik. Az I. rendű felperes számára férje halála pótolhatatlan veszteség. Nála a gyászfolyamat megrekedt, jövőképe bizonytalanná vált. Érzéseit elfojtja, örömkészsége csökkent. A házastárs halálát követő egy évben ugyan pozitív változás következett be nála, erősebb lett, tudatosult benne a megváltozott helyzete, tervezi, hogy életvitele megkönnyítése érdekében (település 1. neve)ra egy kisebb családi házba költözik. Gyermekeire koncentrálni, ugyanakkor enyhe depressziós tünetek jelentkeznek nála, szorong, érzelmileg labilis. Egyedülálló szülőként, családi segítséggel gondoskodik a gyermekeiről. Helyzeténél fogva a jövőbeni munkavállalás és párkapcsolat kialakítása nehézségekbe ütközik.

[4] A gyermekek közül az édesapa halálának bekövetkeztekor a IV. rendű felperes négy hónapos volt. Édesapjáról emlékképei nincsenek.

[5] A 2016-ban született II. rendű felperesnek vannak emlékképei az édesapjáról, vágyódik édesapja után, elvesztését érzelmileg feldolgozni nem tudta. A megváltozott helyzetre akként reagál, hogy a mindennapokban megfelelésre igyekezve jó iskolai teljesítménnyel, alkalmazkodó viselkedéssel kompenzál, feszültség szintje megemelkedett.

[6] A 2017. évben született III. rendű felperesnek az édesapjához köthető emlékképei nincsenek, édesapja elvesztéséről nem beszél. Viselkedésére olykor alacsonyabb feszültségtolerancia jellemző.

[7] Az V. rendű felperes a néhaival családi gazdaság létrehozását tervezték. Azt a bekövetkező haláleset után az V. rendű felperes valósította meg. A családi vállalkozás folytatása, valamint a II., III. és IV. rendű felperes unokái életében az édesapa személyének, gondoskodásának pótlása rá hárult. A fia halálát feldolgozni nem tudta. Bizalmatlanabb lett, érzéseit elfojtja, konkrét helyzethez nem köthető belső feszültség szintje megemelkedett, örömkészsége, társas érdeklődése csökkent.

[8] A VI. rendű felperes fiatalkorában elkerült otthonról, (település 2. neve)en tanul, jelenleg is (település 2. neve) környékén él és dolgozik. A testvére halála hétköznapi szinten számára feldolgozottá vált. A haláleset óta azonban gyakrabban jár haza, hogy az V. rendű alperesnek a gazdaságban segítsen, holott korábban nem kívánt mezőgazdasággal foglalkozni. A 2021. tavaszára tervezett esküvője a haláleset miatt elmaradt.

[9] A felperesek igénybejelentése alapján a perindítást megelőzően az alperes jogcím nélküli előlegként 2021. október 1. napján az I-VI. rendű felperesek részére személyenként 200 000 Ft-ot, 2021. október 5-én az I. rendű felperes részére 400 000 Ft-ot, 2021. december 21-én az I-VI. rendű felpereseknek személyenként 200 000 Ft-ot fizetett.

[10] Az elsőfokú bíróság 5. sorszámu jogerős végzésében ideiglenes intézkedéssel kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-IV. rendű felpereseknek 10 000 000 Ft sérelemdíj előleget, amelynek az alperes 2022. július 23. napján eleget tett.

A kereset és az ellenkérelem

[11] A felperesek az alperessel mint a balesetet okozó gépjárművezetője által okozott károkért helytállni tartozó szervezettel szemben sérelemdíj és vagyoni kártérítés iránt terjesztettek elő keresetet. Az I-V. rendű felperesek személyenként 16 000 000 Ft, a VI. rendű felperes – beszámítva az alperes által kifizetett összesen 400.000 Ft-ot – 13 600 000 Ft sérelemdíj és ezen összegek 2021. január 23. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Kérték továbbá az alperes marasztalását a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM. r.) 3. § (2) bekezdése alapján meghatározott ügyvédi munkadíjból álló perköltségükben azzal, hogy képviselőjük áfa fizetésére kötelezett. Állították, a néhai bekövetkezett halálával sérült a lelki egészséghez, továbbá a teljes családban éléshez való személyiségi joguk. Előadták, a néhai halálával mindannyiuk élete jelentősen megváltozott. A családfő elvesztése anyagilag és érzelmileg egyaránt terhet ró rájuk. A sérelemdíj összegének megállapításánál kérték mérlegelni, hogy a néhai halálával az I. rendű felperes a társát, gyermekei édesapját veszítette el, neki kell az apa szülői szerepét is átvállalnia. A gyász elviselése mellett tolerálnia kell, hogy egyedülálló szülő lett, párkapcsolati esélyei jelentősen beszűkültek. A gyermekek számára az édesapjuk elvesztése olyan mértékű lelki sérülést okozott, amely egész életük során elkíséri őket. Apakép nélkül fognak felnőni, e hiányt csak kis részben pótolhatja a nagyapa és a nagybácsi. Az V. rendű felperes a vele közösen gazdálkodó elsőszülött fiát veszítette el. Az a terve, hogy a gazdaságot a néhai vigye tovább teljes mértékben meghiúsult. A VI. rendű felperes egyetlen testvérét veszítette el.

[12] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesek perköltségeiben való marasztalását kérte, amelyet az IM. r. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján számított fel. Nem vitatta, hogy a 2009. évi LXXII. tv. (a továbbiakban: Kgf. tv.) 43. § (3) bekezdése alapján helytállási kötelezettsége fennáll a Magyarország területén külföldi telephelyű gépjármű üzemeltetésével okozott kárért.

[13] Nem vitatta azt sem, hogy a néhai (néhai neve) halálával sérült valamennyi felperes lelki egészsége, továbbá a teljes családban éléshez való személyiségi joga. A sérelemdíj igényt eltúlzottnak ítélte. Álláspontja szerint az ideiglenes intézkedésként megítélt összeg kompenzálja a felpereseknek okozott nemvagyoni hátrányt.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[14] Az elsőfokú bíróság részítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg

- az I. rendű felperesnek 14.333.334 Ft összegű sérelemdíjat és annak 2021. január 22. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, továbbá 1.666.666 Ft-nak 2021. január 22. napjától 2022. július 23. napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát;
- a II. és a III. rendű felpereseknek egyenként 12.333.334 Ft összegű sérelemdíjat és annak 2021. január 22. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, továbbá egyenként 1.666.666 Ft-nak 2021. január 22. napjától 2022. július 23. napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát;
- a IV. rendű felperesnek 8.333.334 Ft összegű sérelemdíjat és annak 2021. január 22. napjától 2022. július 23. napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, továbbá

1.666.666 Ft-nak 2021. január 22. napjától 2022. július 23. napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát;

– az V. rendű felperesnek 14.333.334 Ft összegű sérelemdíjat és annak 2021. január 22. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, továbbá 1.666.666 Ft-nak 2021. január 22. napjától 2022. július 23. napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát;

– a VI. rendű felperesnek 5.933.334 Ft összegű sérelemdíjat és annak 2021. január 22. napjától 2022. július 23. napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, továbbá 200.000 Ft-nak 2021. január 22. napjától 2021. október 1. napjáig, és további 200.000 Ft-nak 2021. január 22. napjától 2021. december 21. napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

[15] Megállapította, a késedelmi kamat mértéke a minden naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező összegű mérték.

[16] Ezt meghaladóan a II-IV. rendű és a VI. rendű felperesek sérelemdíj iránti keresetét elutasította.

[17] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 863 600 Ft, a II-III. rendű felpereseknek személyenként 784 400 Ft, a IV. rendű felperesnek 535 000 Ft, az V. rendű felperesnek 863 600 Ft, a VI. rendű felperesnek 508 000 Ft részperköltséget. A II. és a III. rendű felpereseket személyenként 9594 Ft, a IV. rendű felperest 29 582 Ft, a VI. rendű felperest 32 780 Ft, az alperest 318 200 Ft állam által előlegezett szakértői költség megfizetésére kötelezte.

[18] A részítéletet az 56. sorszámú végzésével kijavította akként, hogy az I. rendű felperes javára megállapított sérelemdíj összege 13.500.000 Ft, a II-III. rendű felperesek javára megállapított sérelemdíjak összege egyenként 11.500.000 Ft, a IV. rendű felperes javára megállapított sérelemdíj összege 7.500.000 Ft, az V. rendű felperes javára megállapított sérelemdíj összege 16.000.000 Ft, a VI. rendű felperes javára megállapított sérelemdíj összege 8.000.000 Ft.

[19] Határozatának indokolásában rámutatott, az alperes a néhai közlekedési balesetével összefüggésben keletkezett károkért való helytállási kötelezettségét elismerte. A lefolytatott bizonyítás eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a néhai halálával okozati összefüggésben sérült valamennyi felperes lelki egészsége, ezáltal pedig a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 2:43. § a) pontjában rögzített egészséghez való személyiségi joga. A perben beszerezett és kiegészített pszichológus szakvéleményt ítélkezése alapjául elfogadta. Az cáfolja azt az alperesi hivatkozást, amely szerint a néhai elvesztése a felpereseknél nem haladta meg az átlagos gyászfolyamatot, veszteségélményt. A szakértői vélemény megállapította, a hozzátartozójuk elvesztése következtében a felpereseknél a teljes családban éléshez való jog sérelmén túlmutató pszichés hátrány, érzelmi veszteség volt kimutatható. Az I. és az V. rendű felperes tekintetében a szakértő megállapította, hogy a gyászfolyamat megrekedt.

[20] A teljes családban éléshez való jog sérelmével összefüggésben a meghallgatott tanúk vallomása alapján bizonyítottan fogadta el, hogy a családtagok között szoros kapcsolat állt fenn, mindezt nem érintette az, hogy a VI. rendű felperes nem élt a testvérével közös háztartásban. A sérelemdíj mértékének meghatározásakor jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperesek hozzátartozójukat tragikus hirtelenséggel veszítették el. A IV. rendű felperes tekintetében értékelte, hogy az édesapja halálakor mindössze 5,5 hónapos volt, az édesapjáról nem lehetnek olyan emlékképei, illetve nem alakulhatott ki nála olyan kötődés, mint a testvéreinél. Mindezek alapján az I. és az V. rendű felperes 16 000 000 – 16 000 000 Ft, a II-III. rendű felperesek tekintetében 14 000 000 – 14 000 000 Ft, a IV. rendű felperes vonatkozásában 10 000 000 Ft, a VI. rendű felperes esetén pedig 8 000 000 Ft sérelemdíjat ítélt alkalmasnak a személyiségi jogi sérelemmel okozott hátrányok kompenzálására. Utalt

arra, a sérelemdíj funkciója nem csupán a kompenzáció az elszenvedett hátrányokért, hanem magánjogi büntetés szerepét is betölti a hasonló jogsértések megelőzése érdekében. E funkciója az alperes vonatkozásában akként értelmezhető, hogy lehetősége van regressz igénye folytán az általa kifizetett összeg visszatérítésére.

[21] Az I-IV. rendű felperesek javára megítélt sérelemdíjba beszámította az ideiglenes intézkedés alapján teljesített személyenként 2 500 000 Ft-ot. A sérelemdíj káresemény bekövetkeztetési ár- és értékviszonyok alapján való meghatározására tekintettel megalapozottnak találta a felperesek késedelmi kamat iránti igényét is.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[22] Az alperes fellebbezésében a kijavított részítélet részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy a megítélt sérelemdíjat az I. rendű felperes vonatkozásában 5 500 000 Ft-ra, a II-III. rendű felperes vonatkozásában személyenként 3 500 000 Ft-ra, a IV. rendű felperes tekintetében 2 500 000 Ft-ra, az V. rendű felperes vonatkozásában 8 000 000 Ft-ra, a VI. rendű felperes részére megítélt összeget pedig 4 000 000 Ft-ra és ezen összegek 2021. január 22. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatára szállítsa le az ítéltábla. Kérte a felperesek egyetemleges marasztalását első- és másodfokú perköltségében, amelyet az IM r. 3. § (2) bekezdés alapján meghatározott ügyvédi munkadíjban számított fel.

[23] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésének és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 279. § (1) és (3) bekezdésének megsértésével eltúlzott összegben határozta meg a személyiségi jogsérelem ellensúlyozásra alkalmas sérelemdíjat. Az eset egyedi körülményeinek helyes értékelése ellenére a sérelemdíj összege nem felel meg az ítélkezési gyakorlatnak. A perben lefolytatott széleskörű bizonyítás nem eredményezte annak alátámasztását, amely a bírói gyakorlatot jelentősen meghaladó kirívóan magas összegű sérelemdíj megfizetését indokolná.

[24] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Hangsúlyozták, az alperes az elsőfokú bíróság által mérlegelés körébe vont tényeket nem vitatta, kizárólag felülmérlegelést kért, amelyet csupán azzal indokolt, hogy a megállapított sérelemdíj összege kirívóan magas. Ismertette a Kúria több, a sérelemdíj összegszerűségének felülmérlegelése irányadó szempontjait meghatározó eseti döntését. Az elsőfokú bíróság a felpereseket ért nemvagyonai hátrányokat teljeskörűen feltárta, a sérelemdíj meghatározásakor kellő súllyal értékelte és figyelemmel volt hasonló tényállású ügyekben kialakult gyakorlatra.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[25] A fellebbezés adatai.

[26] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolhatja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Eszerint korlátot jelent – egyebek mellett –, hogy a fellebbező fél milyen konkrét döntést kér a bíróságtól: mennyiben változtassa vagy helyezze hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét és azt mely okból tegye. Ugyancsak behatárolja a felülbírálat lehetőségét, hogy milyen anyagi, vagy eljárási jogszabálysértést jelöl meg fellebbezése alapjául. Azzal tehát, hogy mire irányuló határozott kérelmet milyen indokkal ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét is.

[27] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének sérelemdíj mértékét megállapító rendelkezéseit támadja, annak eltúlzott mértékére hivatkozással, ezért a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlása az indokolt. Az alperes fellebbezésében hivatkozott ugyan a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó Pp. 279. § (1) és (3) bekezdésének megsértésére, fellebbezésében azonban nem támadta az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok értékelésével tett ténymegállapításait. Ebből következően a megjelölt eljárási szabálysértés által feltételezett felülbírálati jogkör [Pp. 369. § (3) bekezdés a) pont] alkalmazhatósága nem merült fel.

[28] Az ítéletábra előre bocsátja, a felperesek keresetükben sérelemdíj iránti igényüket az egészséghez való személyiségi joguk sérelmén túl a közeli hozzátartozójuk [Ptk. 8:1. § (1) bekezdés 1. pont] halála folytán őket ért személyiségi jogi sérelemre alapozva kérték, hogy sérült a „teljes” családban éléshez fűződő joguk, az elsőfokú bíróság szintén a „teljes” családban éléshez fűződő jog sérelme kapcsán fejtette ki érveit. Bár a fellebbezés nem érintette, az ítéletábra – anélkül, hogy az érdemi döntését befolyásolná –, a felek által megjelölt, illetve az elsőfokú ítéletben szereplő személyiségi jog helyett a továbbiakban a Magyarország Alaptörvénye VI. cikk (1) bekezdése és a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerinti családi élethez fűződő jog terminológiáját használja. Ennek indoka, hogy a felek és az elsőfokú bíróság által használt jelzők szűkítő jelleget hordoznak, holott a „teljes” család az egyes konkrét esetekben mást és mást jelent, eltérő jellemzőkkel bír. Így mást takar a teljes család egy eleve „csonka” és egy együtt élő szülők által összetartott család tagjai számára. A családi élethez való jog terminológia használatát indokolja továbbá, hogy jelentősen eltérhetnek egymástól azok a családi szerepek, funkciók is, amelyeket az egyes jogsértettek a családjaikban betöltenek és amelyek a közvetlenül károsultat ért személyiségi jogsértés következtében negatívan változnak. A családtagok személyiségi jogainak sérelmét, erre alapított igényeiket pedig a közvetlen károsulttal fennállt kapcsolat megváltozása, megszűnése, az általa betöltött családi funkció elvesztése, sérülése és az ezek miatt előálló családi krízis alapozza meg (hasonlóan: Kúria Pfv.III.20.775/2019/4., BDT2024. 4850).

[29] Azt, hogy bekövetkezett-e ilyen jellegű jogsértés, annak vizsgálatával lehet eldönteni, hogy a konkrét felperes számára a néhaival életében fennállt kapcsolat megszűnése okozott-e – akár időlegesen – negatív változást a kialakított családi életükben, ezzel kapcsolatos jövőbeni lehetőségeik csorbat szenvedtek-e. Ha igen, a családi élethez fűződő jog sérelme megállapítható. További kérdés, hogy indokolt-e, és ha igen, mennyiben a személyiségi jogsértés igényelt jogkövetkezményének, a sérelemdíjnak [Ptk. 2:52. § (1) bekezdés] alkalmazása.

[30] Az eljárásban nem volt vitatott, hogy a felperesek a tényállásban írt személyiségi jogsértés következtében elszenvedtek olyan nemvagyoni hátrányt, amely sérelemdíjjal kompenzálendő.

[31] A Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlása, amelynek értelmében a másodfokú bíróság jogsértés megállapítása nélkül felülmérlegelheti az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését, nem mentesíti a fellebbező felet annak kötelezettsége alól, hogy megjelölje, mi indokolja az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott döntésének felülbírálatát, amely indokokhoz a másodfokú bíróság kötve van [Pp. 370. § (1) bekezdés].

[32] A sérelemdíj mértékét érintő fellebbezés megalapozottsága vizsgálatakor a másodfokú bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy az eljáró bíróság a felpereseket ért hátrányokat teljeskörűen feltárta-e, azokat kellő súllyal értékelte-e, valamint ennek során figyelemmel volt-e a kár bekövetkezésének értékvizonyokra és a hasonló tárgyú ügyekben kialakult bírói gyakorlatra.

[33] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékét a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alkalmazásával határozta meg, mérlegelésének szempontjaként a jogsértés felperesekre gyakorolt hatását, a jogsértés elkövetéskori ár- és értékviszonyokat, valamint a sérelemdíj büntető funkcióját értékelve.

[34] Az alperes fellebbezése szerint az elsőfokú bíróság az eset egyedi körülményeit helyesen értékelte, a megítélt sérelemdíjat kizárólag az ítélkezési gyakorlathoz képest tekintette eltúlzottan aránytalannak. Ezzel összefüggő érveit azonban nem fejtette ki, és az álláspontját alátámasztó irányadó bírói gyakorlatot sem mutatta be.

[35] Ezért csupán megjegyzi az ítélőtábla, hogy a más összehasonlításra alkalmas ügyekben hozott döntéseket nem lehet automatikusan alapul venni, mert az egyéni körülmények és a jogsértésből származó hátrányok különbsége alapot adhat eltérő mértékű sérelemdíj megállapítására (BH2023. 276.).

[36] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a nem vitatott és a sérelemdíj összegének meghatározásánál vizsgálandó körülmények helyes értékelésére tekintettel az ítélőtábla nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság által megalapozottnak tartott – az ítélet indoklásában egyértelműen megjelölt – sérelemdíj összegének a leszállítására. A részítélet és a kijavító végzés rendelkezéséből az következik, hogy az elsőfokú bíróság a kijavító végzésben feltüntetett összegű sérelemdíj és annak 2021. január 22. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest. Az ideiglenes intézkedés alapján kifizetett összeg elsőfokú ítélet szerinti elszámolásának és erre tekintettel a marasztalási összeg meghatározásának a jogszabályoknak való megfeleléségét az ítélőtábla erre irányuló fellebbezés hiányában nem vizsgálhatta.

[37] A 2022. november 10. napján hatályba lépett 454/2022. (XI. 09.) Korm. rendelet 2. §-a a késedelmi kamatkövetelés mértékét maximálja, kimondja, hogy a késedelmi kamatkövetelés legfeljebb évi 25 %-os mértékben érvényesíthető. A fenti rendelkezésre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú ítélet késedelmi kamat mértékének meghatározására vonatkozó rendelkezését pontosította.

[38] A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a fenti pontosítással helybenhagyta.

[39] A felperesek másodfokú perköltséget nem számítottak fel, ezért arról az ítélőtáblának rendelkeznie nem kellett [Pp. 81. § (1) bekezdés].

[40] Az alperes személyes illetékmentessége folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad [Pp. 95. § (1) bekezdés c) pont, 101. § (1) bekezdés, 102. § (6) bekezdés, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 5. § (1) bekezdés d) pont, 39. § (1) bekezdés, 46. § (1) bekezdés a) pont].

[41] Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2025. február 6.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró

